

van convertir en importants centres de trobada d'una privilegiada societat benestant i culta, que ben aviat els va triar com a lloc d'estiueig. Ja en ple segle XX, els balnearis van tornar a passar per una llarga etapa de decadència, fins que fa una vintena d'anys van començar un ressorgiment amb la posada al dia de les seves instal·lacions. Ben aviat van començar a deixar de ser vistos com uns indrets elitistes i com uns llocs exclusius per tractar dolences o per restablir-s'hi de malalties.

En aquests moments podem assegurar, sense gaire por d'equiparar-nos, i les prop de set-centes mil persones que l'any 2001 van visitar alguns dels 128 balnearis de l'Estat espanyol i els 32.000 que van visitar els catalans, ens donarien la raó, que els balnearis són vistos per la majoria de la gent, no pas com un lloc de *marxa*, no ens hem pas d'enganyar, però sí com un indret on, al marge de les seves finalitats terapèutiques, s'hi pot passar un cap de setmana o unes vacances, envoltat de silenci i tranquil·litat, amb l'al·licient afegit que molts es troben en plena natura i alguns, fins i tot, en indrets aïllats i privilegiats.

Tot i la varietat de tipus d'establiments (n'hi ha d'integrats en poblacions, d'altres envoltats de jardins i alguns, enmig de paisatges realment bucòlics), hi ha una característica comuna que els uneix, i que és el seu ambient, el més adequat per convidar al repòs i a la tranquil·litat.

El temps també ha descartat la idea errònia que els balnearis són un lloc per a la gent gran, tot i que l'Insero hi finança estades

Una imatge relaxant, al balneari Prats, de Caldes de Malavella. / M.LI.

per a persones de la tercera edat, però cada vegada més és el lloc triat per persones joves i per parelles amb fills per passar-hi uns dies tranquils i per carregar-hi les piles, tot aprofitant alguns dels diferents i agradables tractaments que ofereixen.

Les estadístiques també avalen aquesta afirmació quan ens diuen que la mitjana d'edat dels usuaris de l'any 2001 es va situar en els 40 anys, mentre que fa poc era de 44.

Els qui triïn l'estada en un balneari per alleujar algun tipus de mal, cal que tinguin present un

parell de coses importants. Una és que l'estada recomanada perquè un tractament balneari sigui efectiu és de quinze dies, i l'altra és que l'elecció d'un balneari ha d'estar condicionada per la relació entre la patologia que s'ha de tractar i les propietats de les aigües de cada balneari i no pas per la proximitat de l'establiment, les ofertes de les agències de viatges o la comoditat i els serveis de l'hotel.

<http://www.balneario.org>
<http://www.balnearios.org>
<http://www.grupoalessa.com/nextel/pag2.htm>

«Els balnearis s'han rejuvenit»

Jaume Riera / President de l'Associació Balnearia

JORDI COMELLAS

● Jaume Riera és el president de l'Associació Balnearia, que agrupa la majoria dels setze balnearis que hi ha a Catalunya. Ha canviat el perfil del termalista?

—«Sí, antigament els clients del balneari eren persones grans que hi anaven quan es trobaven malament o per alleujar malalties. Ara, les persones es cuiden més i els nostres establiments són freqüentats per molta gent jove que vol fugir de l'estrès i que es vol sentir més bé o, fins i tot, veure's més bé, perquè alguns dels centres tracten també el tema de la bellesa.»

—Quina seria la mitjana d'edat?

—«Avui dia hi van parelles joves i famílies senceres, amb els fills petits. Dels 32.000 clients que l'any 2001 van visitar algun dels 16 balnearis de Catalunya, la mitjana d'edat en les èpoques de vacances (Nadal, Setmana Santa i estiu) era d'uns 40 anys. En èpoques normals, però, fora de vacances, és evident que la mitjana és un xic més elevada, ja que aleshores la majoria de les persones que freqüenten els balnearis són persones jubilades perquè les altres treballen.»

—Quin és el tipus de client que ha augmentat més, el de cap de setmana o el de vacances?

—«Tots s'han incrementat prou, però sí que és veritat que als balnearis propers a les ciutats s'ha incrementat molt més el nombre de clients els caps de setmana.»

—Els usuaris catalans estan al nivell dels europeus?

—«Cada país té la seva cultura i a Europa hi ha països que tradicionalment tenen una gran cultura balnearia, entre altres aspectes perquè l'administració fa molts anys que té programes de termalisme i, en aquest sentit, crec que aquí en l'àmbit autonòmic falten programes que afavoreixin i potenciïn el termalisme.»

Drenatge limfàtic: tècnica manual que estimula la circulació dels líquids retinguts en els teixits a través dels vasos limfàtics.

Dutxa circular: aplicació de l'aigua MM a baixa pressió amb sortida per múltiples orificis.

Dutxa escocesa: aplicació d'aigua MM calenta i freda de manera alternada.

Dutxa horitzontal: dutxa que el pacient rep estès en una llitera.

Dutxa Vichy: massatge combinat sec i sota aigua.

Estufa de vapor: sala de vapor humit.

Electroteràpia: aplicació de diferents corrents

elèctrics per al tractament del dolor.

Fototeràpia: aplicació de diversos tipus de llum.

Hidrocinoteràpia: quan el tractament cinesiteràpic es realitza dins de l'aigua.

Hidrologia mèdica: ciència que estudia les accions de les aigües sobre l'organisme.

Inhalacions: tècnica basada en la inspiració de vapor d'aigua sol o que conté altres substàncies.

Llots: fangs que es formen en barrejar la terra amb aigua MM

Maniluvi: bany de les mans i part dels braços.

Massatge sota dutxa: massatge manual que es

realitza alhora que es rep una dutxa horitzontal.

Massatge subacuàtic: massatge per mitjà d'un raig a pressió sobre un pacient dins d'una banyera.

Nebulitzacions: aplicació de vapor d'aigua per inhalar en el tractament d'afeccions respiratòries.

«**Parafangs:** barreja de fangs o llots amb parafina per a aplicacions en una o diverses parts de l'organisme.

Parafina: producte utilitzat per la seva capacitat d'acumular i transmetre calor en aplicacions locals.

Pediluvi: bany dels peus i part de les cames.

Polvoritzacions: tècnica inhalatòria de vapor i aigua termal (vies respiratòries altes).